

Megjelen
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Főmunkatárs:
PÁLYI PÁL.

Nyilttér sora 40 fill.

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyság, 1905. július hó 15.

Kossuth Ferenc.

Kossuth Ferencet, az országos függetlenségi párt elnökét rokonszálak fűzik vármegyénkhez. Tudvalevőleg Korpona város díszpolgárává választotta meg.

Kossuth Ferenc e hó 9-én délután fogadta a függetlenségi párt helyiségében Korpona város küldöttségét, amely neki a díszpolgárrá történő választásáról szóló oklevelet átadta.

A küldöttséget Plachy Gyula polgármester vezette és tagjai voltak: József dr. városi főorvos, Eisert Pál gyógyszerész, Miklóssy Pál felső népiszkolai tanár, Smetana Szaniszló egyházi karmester és tanító, Benkó János varga, Argay Pál szücs, Majtány Koroly felső-népiszkolai igazgató, Lomann János földmives

A küldöttség fogadásánál jelen volt Kossuth Lajos Todor is, akit a küldöttség lelkes éljenzéssel üdvözölt.

A küldöttség vezetője, Plachy Gyula korponai polgármester üdvözölte Kossuth Ferencet, tudatta vele díszpolgárrá megválasztását és átnyújtotta neki a díszpolgári oklevelet.

Az üdvözlő beszédre Kossuth Ferenc a következőképpen válaszolt:

Tisztelt polgármester ur! Tisztelt barátaim! Ha az az ügy, a melyért

mi küzdünk, diadalmaskodni fog, az nem a mi érdemünk lesz, hanem a magyar nemzet kitartásának lesz az érdeme. A kitartás a küzdelemben nagy erény, a melylyel a magyar nemzet nem mindig büszkélkedett. De hála Istennek, most eltanulta már a nemzet,* miképp kell az akarásban és küzdelemben kitartani és ennek folytán remélhetjük, hogy küzdelmünk győzelemmel fog végződni. Annál inkább remélhetjük ezt, mert amit követelünk, az törvényes és jogos. Törvényes nemcsak azért, mert már természet által is kiszabott törvény az, hogy minden nemzetnek joga van az ő nyelvéhez. De nemcsak a természet által van ez kiszabva, hanem törvénykönyvünkbe is be van iktatva, és csakis egy olyan magyarázata a törvények ferdítette ki ezt a jogukat a mivoltából, amely magyarázatot a magyar nemzet soha el nem ismert, de türt azért, mert az ellenkezőre nem volt ereje.

Tisztelt barátaim! Igen megtisztelve érzem magamat azért, hogy engem díszpolgárrá választottak. Ismerem Korpona város történetét, tudom, hogy az országnak egyik legrégebb városa, minthogy már a tizedik században is város volt, és tudom, hogy már a tizenkettedik században is akkori ok-

levelekben meg van említve, tudom, hogy egykor végvára volt Magyarországnak, mert, fájdalom, akkor ott végződött Magyarország. Tudom azt, hogy ott tartotta híres országgyűlését Bocskay István, amelyen a bécsi békekötés pontjait megállapították. Tudom azt, hogy ott győztek Thököly hadai és Ocskay kurucjai, és tudom, hogy 1709-ben is, amikor már az osztrákok uralkodtak, ott, az önök őseinek szive még akkor is a magyarokhoz huzott. Láthatják, hogy én az önök történetét ismerem, ennek folytán öntudattal büszke vagyok arra, hogy én magamat a legifjabb korponai polgárnak nevezhetem, minthogy én ebben a percben születtem mint korponai polgár.

Ezután Kossuth kezefogott a küldöttség minden tagjával és hosszabban elbaszélgetett velük, amiközben Kovács Kálmán rákospalotai lelkész, a korponai függetlenségi párt volt képviselő jelöltje, arra kérte Kossuth Ferencet, hogy menjen el a Felvidékre, hadd hallgassa harcra hívó szövegét a tót nép, amely együtt harcolt Rákóczi és Kossuth Lajos idejében a magyarokkal és amely együtt kívánja kivenni a küzdelemből most is a részét. Kossuth Ferenc kijelentette, hogy az ősz táján valószínűleg el fog menni Felső-Magyar-

Valahol . . .

Valahol egy ifju
Baldogan mosolygva,
— Szeretlek, hü leszek, —
Isten színe előtt
Az esküvést mondja.

Valahol egy leány
— Könyei peregnék —
Halványan, áldással
Egy régi esküvést
Mond el az istennek.

Nagy Vince.

Faublas ur vadászik.

Irta: Szóke József dr.*
Prologus.

Talán nem kelek versenyre Louvet de Couvray urral, a mikor elmondom Faublas ur újabb keletű kalandját, mely a híres csábító lovaggal ugyan meg nem esett, hanem Bloch báróval, kit a 18-ik század végén Faublasnak titulált a bécsi hotvölé minden olyan férfi tagja, kinek volt féltetni való szemérmes leánya és rendesenél szebb formájú hitestársa.

*Mutató szerzőnek sajtó alatt levő „Gardéniák” című kötetéből.

Faublas ur mulatott és hódított mindennütt. Félték tőle, de szerették, mert elbűvölő volt szelleme és lépesméz beszéde. . . Fauszt és Mefisztó volt egy személyben.

Csak egyszer vallott szégyent, ez is az elfeledés szürke komályába borult volna, ha a véletlen csodás fortélyja ki nem patantotta volna az érdekes és nem mindennapi titkot.

Usalódom . . . Nem is a véletlenek volt ez műve, hanem egy női szeszélyen mulott az a ritka eset. Azt megmagyarázhatlan női akarat tevé.

1805. év őszén hirtelen elhalt szépségéről híres és sokat emlegetett Renner báróné. Eltemették fényvel, és már emberi módon emlékét is feledni kezdték, midőn a végrendelet körül nagy szenzáció kerekedett. A báróné összes vagyonát egy angora macskára testálta.

„Összes ingó és ingatlan vagyonomat nemes Sármai Miklós uram tulajdonában és gondozásában lévő, Mika nevű, fehérszőrű macskára testálom azzal, hogy ha a kedves állat már nem élne, vagyonommal gazdája rendelkezék.”

Mit jelentsen ez örült végakarát? Hol van a macska? Ki az a Sármai Miklós? Törte mindenki gyarló esztét. De legjobban bosszankodott Bloch báró, ki ezuttal örökölni remélt.

A szerencsés örökös még élt. Sármai uram tehát átvette a kedves és öreg állat nevében az örökséget, mely utóbb gazdaggá tette gondos védőjét és urát.

Az első időkben az érzékenyen sujtott báró meg nem állhatta, hogy egykori kenyeres barátjától bizonyos diszkrét jellegű magyarázatot ne kérjen a homályos ügy mibenléte felől.

A Sajtó melletti kis jószágával bajoskodó Sármai ezt készséggel megtette. Elmondta néhány tartalmas levélben a rég elmúlt és elfeledett idők emlékét, melyek megoldák Bloch szeméi előtt azt a titkos kabalát, a melyet már az öregedő gavallér gyarló eszével magának kimagyarázni nem tudott.

E néhány érdekes levél a Sármai nemzetség leveles-ládájába került vissza. Onnét dobták ki egyszer azt a pántlikás levél-csomót, hogy befűtsenek azzal. Mielőtt azonban az elsárgult levelek a pusztító lángokban elhamvadtak volna, egy kíváncsi és kandi szem elolvasta őket és így megmaradt az irás lelke, egy csintalan történet alakjában, mely szól vala Faublas ur egyik rég elfeledett gáláns kalandjáról.

1.

. . . Nem érted a dolgot, jeles barátom. Ezt alig hihetem el. Emlékezzél csak vissza, carissime barone, arra a klasszikus időre, a mikor a nemes testőrség tagja voltam és te feljártál hozzánk a Burgba, hogy néhány kedélyes esztét borozás közben együtt eltölthessünk.

Emlékezzél csak vissza a leányképfű Bodóra, ki kedvelt hívünk és esatlósunk volt minden avantürben, s a ki hozzád annyira vonzódott. Nem mondta-e minden hűség szava végén: „Aber trink main

országára s akkor ellátogat Korpona városába is.

A küldöttség tagjai ezután a Royal-szállodában vacsorához ültek, amelyen lelkes felkötözöttökben ünnepelték a jelenlevő Kossuth Ferencet és Lajos Tivadart.

Ipolyság, július 14.

Központi választmányunk e hó 12-én Czóbor László alispán elnöklése alatt rendes ülést tartott, melyen jelen voltak Somogyi Béla főjegyző mint jegyző, továbbá Forster Frigyes, Nyáry Alfonz, Poliakovics Iván, Thuránszky Zoltán és Wilhelm Károly dr. tagok. Az ülés tárgya az 1906. évre szóló képviselő választók ideiglenes névjegyzék e ellen beadott felszólalások és észrevételeknek, az 1899. XV. t. c. 147. §-a értelmében való elbírálása.

Ifj. Holczér János kilépése. Ifj. Holczér János, a korponai kerület orsz. képviselője kilépett az országos szabadelvű pártkörből. Ennek folytán a korponai szabadelvű párt elnökének is bejelentette kilépését következő levélben:

Nagyságos Pártelnök ur! Tisztelettel értesítem, hogy a szabadelvűpárt kötelékéből kiléptem. Engedje meg, hogy ezen elhatározásomat néhány szóval meg is indokoljam: a korponai választókerület szabadelvű párti közönsége két ízben megajándékozott bizalmával, ezen tény által igazolta azt, hogy ezen pártnak akkor vallott elveivel egyetért. Én a pártnak köteleesség tudó hű tagja voltam s igyekeztem elveit csekély erőmből telhetőleg támogatni is. A jan. 14. 26-ikán lezajlott általános választások alkalmával a párt kisebbségben maradt s ezen időtől fogva olyan dolgokat követ, olyan ügyeket támogat, amelyek azt látszanak igazolni, hogy a szabadelvű párt a ma már mindenki által parlamentarizmusnak ismert kormányynak titkos támogatója is. Ezen urak közé tartozni nem engedő hazafiasságom, meggyőző-

désem és lelkiismeretem. Midőn ezt kötelességszerűen Nagyságodnak bejelentem, vagyok Fegyverneken 1905. év július hó 7-én, alázatos szolgája Holczér János képviselő.

A 25-ös bizottság ülése. A 25-ös bizottság szombaton e hó 15-én Ivánka Oszkár elnöklése alatt ülést tart, melyen a nemzeti ellenállás sikeresítése érdekében fognak fontos megállapodásra jutni.

Evang. esperességi közgyűlés.

A nagyhonti ág. hitv. evang. esperesség e hó 5-én tartotta évi közgyűlését Selmecebányán, melyen az esperesség lelkészi, felügyelői s tanítói kara, a kiküldött egyháztagok szép számban vettek részt.

A gyűlést a templomban tartott istentisztelet előzte meg, melyet a selmecebányai egyház kitűnő lelkésze Zsámbor végezett és egy tartalmas alkalmi imát mondott. A gyűlés tagjai a templomból az evangélikus Izsák tanácsterembe vonultak s a gyűlést a távollevő világi esperességi felügyelő Laszkáry Pál helyett Händl Vilmos nagyhonti főesperes, a Ferenc József-rend lovagja nyitotta meg. Ajánlatára a közgyűlés ad hoc elnöké Sveczla Gyula miniszteri tanácsost, selmecebányai egyház másodfelügyelőt választotta meg.

Elnöklő Sveczla Gyula megköszönve a beléje helyezett bizalmat, megnyitja a gyűlést. Ezután Händl főesperes adja elő tömör előadásban évi jelentését, melyet az alábbiakban ismertetünk:

Szomorodott szívvel jelenti a főesperes, hogy az amerikai kivándorlás híveink körében is kezd hódítani, s több hívünk vándorolt az új világba, ennek dacára örömmel jelenti, hogy az esperesség területén a hívek száma 102-vel emelkedett. Az esperesség egyházai bevételre volt a múlt

évben 179779 kor., kiadása 167154., maradvány van tehát 12625 kor. Az esperesség területén működő özvegy árva gyámintézet vagyona 12406 kor., segélyre kiadatott 401 kor. Az esperesség egyes egyházaiban építkezésre kiadatott múlt évben 70765 kor. Vett adományok összege: 15018 kor. Adósság törlesztésre fordított 13249 kor. A meglevő adósság 61254 kor., mely 33 egyházban oszlik meg. A kongruát illetőleg jelenti a főesperes, miszerint az esperesség papi-fizetés kiegészítés címén 9286 kor.; tanítói fizetés kiegészítése címén 4771 kor., korpótlék címén 5350 kort kapott az államtól. Az egyházmegyei papi-intézet jövedelme 3353 kor. 48 fill. tett ki, ebből elosztott 2822 kor. 48 fill. összesen vagyona az intézetnek 52523 kor., 1843 kor. 60 fill. tartalék-alappal. Tagjainak száma 36.

Az iskolai bizottság jegyzője jelentése kapcsán megemlíti Klein Mihály felsőterényi tanító saját találmányu szótárgoló készülékét, melyet az esperességi gyűlés a szakemberek jóakaró figyelmébe ajánl. Ezuttal mi sem mulasztjuk el a szakörök figyelmét felhívni vármegyénk kitűnő képzettségű ambiciózus tanítójának ezen számottevő találmányára.

Hosszabb vitára adott alkalmat a nagyhonti esperesség tanítói karának a már ismételt az esperességi közgyűlés elé terjesztett abbeli kérelme, miszerint az egyes iskolai vizsgálatokat ellenőrző lelkészi dokánus mellé tanítói prodekánokat alkalmazzon, mint ez már több esperességben, mint a zólyomi s pozsonyi stb. esperességekben megvan. A tanítói kar részéről, mint ennek megbízottja az ügyet Lacsó selmeci tanító referálta lelkes beszédben, csakis ennek tulajdonítható azon eredmény, miszerint az esperességi közgyűlés az ügy komoly tanulmányozására bizottságot küldött ki, s kilátásba helyezte azt, miszerint ily prodekáni állásokat bár próbára az esperesség területén is szervez.

lieber Baron!" Talán már elfelejtetted a szálas Pósfait, ki sámsoni ereje mellett szelíd volt, mint az örvös galamb. . . Ezek ugy-e rég kiestek emlékeidből?

Pediglen talán soh'sem voltunk az életben oly boldogok és dörék, mint akkor. És e daliás időkre szívesen emlékezik vissza még az is, kinek szívét belepte a penész és megmételtyezte az élet súlyos gondja.

Tehát elfelejtetted volna e nemes kompániát? Az érdekes trifoliumot, a mely minden duhaj mulatságon és spektákulumon ott lődörgött, élükön legtöbbször a félelmes vezérrel, kitől rettegett minden puja férj és leányos paterfamilias.

De volt is győzelem elég. A trofeák között volt sok drága foglalatba illesztett szép asszonyi képmás, melyet úgy kapunk titokban, hogy néha visszaemlékezünk egy önfelelt perccenetre, a mikor sikerült lopva . . . elfoglalni az őrizetlen várat.

Minden elmulik. Érzem én is. A gerjedelem is eloszlik, mint a kámfor, de megmaradt édes emléke annak a históriás időnek, melyből visszaint az elnyűtt szívnek egy-egy heves dobbanása, a vagy a

podagrás láb fájdalmas szurása.

Mindnyájan érezzük ezt, de akkor más-milyen volt az élet. . . Komédiáztunk egymás rovására. És a ki álnok és szemfüles volt, legyőzte bajtársát. Ketten küzdöttünk egyszer titokban, bizva Vénusz szertelen kegyében. De nem győzött az, ki diadalt ülni kívánt, hanem az, ki pálmát álmában sem vált.

Ferenc császár uralkodásának első évében egy havas novemberi estén csengős szánon kijöttél Schönbrunba. Pósfai szolgálataban volt, Bodó és én beszélgetve ültünk a kandalló mellett. Hazulról esett sok szó, midőn Peti huszár boesléptei riasztottak fel bennünket.

— A báró ur kíván vizitába jönni.

— Ereszd be aperte.

Csakhamar megjelent nemes alakod a küszöbön. Valami bőrből készült landjuncker ruhába voltál öltözködve, válladon hatalmas mordályt cipeltél.

— Grüss Gott, gyerekek! . . . Éppen csak jelenteni jöttem, hogy holnap estére jöj-jetek ki Rennerékhez fácán vadászatra. Nem leszünk sokan, így pompás mulat-

ság van kilátásban. Ott lesz a bájos, enni-való Ninon . . . Ninette, neném exkvizit francia társalkodónője. . . Új berendezés! . . . Charmant! . . . A bárói familia minden tagja részt vesz a vadászatban. . . Lesz hecc az asszonyok körül, kik fáciánkaka-sokra puskáznak. . . Bodókám, te pedig huzz jánklit az inged alá, nehogy megfázzál. . . Szervusz bagázs! Üdvözlöm a vasgyurót.

— De Leo, egy grogot.

— Igazad van, Nikolausz, ezt még sebtében megiszom.

A tejképű gyerek szolgált bennünket, olyan volt mint valami keceses fehérnép, ki kacérságból sujtással és pitykével díszített kökényszin atillát szedett magára, hogy még jobban bolondítsa magát a férfinepet.

Sokat és szaporán hörpentettél a lán-goló italból. Mintha csak Kamesatkába hermelin vadászatra készültél volna. A belső jóleső melegtől áthatva elégedett arccal távoztál tőlünk. Még a küszöbön azonban visszafordultál és ravasz hunyorintással intettél felénk:

— Ninon . . . az enyém.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél légzőszervek hurutos bajainál** ugymint **idült bronchitis, számarhurut** különösen **lábbadozóknál influenza után** ajánlatik. Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 koronáért kapható. — Figyeljünk, hogy minder üveg alanti céggel legyen ellátva **F. HOFFMANN--LA ROCHE & Co** vegyészeti gyár **BASEL** (Svájc.)

Több egyéb kevésbé érdekes tárgy le-
tárgyalása után az aug. 23 ikán Pozsony-
ban tartandó dunáninneni ev. kerületi gyü-
lésre követekül kiküldte a gyűlés: 1. meg-
bizólevéllel: Svehla Gyula, Sobó János,
Ivánka István és Szulyovszky Aurélt a
világiak, s Kruec István, Fuchsz János
Holluby Vilmos és Kramár Sámuel az
egyházi tagok sorából, 2. jegyzőkönyvi
kivonattal pedig Vajda, Jezsovics, Plachy,
Súr, Adamovics Samut s többeket.

Ez után a gyűlés jegyzőkönyv hitelesi-
tőit választva meg, az elnök a gyűlést
bezárta.

X. V.

A TÁRSASÁG.

Az atléták.

Vasárnapra esett. Alig hogy a meleg napsugár
magához vonta a fűszálak végén rezgő ezernyi
harmatecseppet, kivonultak a mint naponta szok-
ták, gágogva a napi újdonságot krónikába fonva,
a ludak. A vásártér szélen megütközve nézett kör-
ül a gunár, maga köré hívta a magasak taná-
csát:

— Ugyan mi lehet itt? Ki zavarta a mi biro-
dalmunkat?

Se hossza, se vége a tanácskozásnak... az
egyik így vél, a másik úgy gondolja, találgatják
miben van az ok, miben van a hiba, hogy fel-
dulva a pázsit, s a hol eddig a katica bogarak
szerelmes danája zavarta a csendet, erőszakos
emberkezek bolygatják a rendet!

És súlyoszárnnyon kél a hír:

— Jönnek az atléták!

Fellobogózt kocsik száguldanak az uton, len-
genek a zászlók, lázas kíváncsisággal verődnek
össze az emberek, s csendes áhítattal nézik a
büszke bajnok csapatot. — Az ablakban mosolygó
leányarok, a kapukban irigy férfi szemek s dia-
dalmasan halad közöttük az erő.

„Gyül Ipolyság kandi népe,
Férfi és nő, agg és gyermek:
Valami lesz a vár alján,
Hogy sorompót, sátozt vernek;
A poroszok ütlegetéért
Nem adják e mai látást,
Otthon macska ül a padkán,
Ütheti a kő a rántást.“

2.

Csodálatosak Alláh művei, mondja az
igazhívő turkomán. Mivoltomban is érzem
e mondás valamelyes jussát akkor, midőn
az elmúlt események elmondására kell
térnem.

Fellette emlékezetes lesz mindég előttem
az a pénteki téli nap, a melyen utra kel-
tünk. Kora délután, emelkedett hangulat-
ban, könnyű szánon repültünk hárman
Bécs külvárosai felé. Peti huszár a bakon
kucorgott.

A nussdorfi kapun áthaladva a zajló
Duna partján vonuló, végtelennek látszó
országútra tértünk, melynek egyik olda-
lán az emelkedő hegyek felé húzódó lej-
tős hómezők terültek el, melynek a csipős
hidegtől megfagyott haván a lenyugvó
napsugár megtört és tündöklővé tette a
domkok oldalát.

Száraz, hideg idő volt. Hébe-hóba sivitó,
metsző szél kerekedett, mely tüként szur-
kálta Bodó érzékeny és csupasz fülét. Négy
óra felé Klosterneuburgba érkeztünk, hol
abakoltunk. Bodó félig lefagyott füllel
adomázott, Pósfai káromkodott a hideg
mián, én pedig egykedvűen dalolgattam
magamban az utszelen:

„Lányka vigyázz a szivedre;
Tolvaj halasz kerüldezi;
Add nekem át megőrzésre,
Keblem híven védelmezi.“

Igy mult el egy fél óra, mig rendbe
jöttünk ismét. A befagyott Kierling patak
partja mellett vert hepe-hupás uton ha-
ladtunk kigyó vonalban — majd felfelé,
majd lefelé a hegyek közé. Nagyt zök-

A lány, asszony — férfi szemnek kéjes büszke-
sége. váro-unk d-ága köve, éke egybegyül a téren..
forró sugarát bármint ontja a nap, csacsogó asz-
szonyajkak — ifjak mind és szépek, várják, lesik
a bajnokokat.

„Kapu kordul, szárnya fordul,
Lobog a toll, a kürt harsan:
Jó vitézek harcra készek,
Mind lejönnék, gyűlve gyoisan.“

Ellepek a teret, labdát rugnak, az asszony nép
sikong, kacag, a mint feléje röpül a *football*.

Egy fiatal ur — olyan suhanc forma — talán
a tér hosszát mérte öles léptekkel, s a magasból,
mintha őt kereste volna, a fejére hull a labda,
hogy úgy koppan (már mint a fej.). Kacaj között
szégyenszemre elvonul az ifju lovag.

Kezdik a komédiát. . .

Futás. . .

Fiucskák ide! Fiucskák oda! hangzik a parancs,
s egy serlegért, díjért, vagy — isten tudja mit
kaptak érte, a pisztoly lövésre, neki iramodik
négy bajnok levante.

Megszólal az egyik szökehadju asszony:

— Kár, hogy csak egy lehet az első! Olyan szé-
pek! Fényes a szemük, s izmos a lábuk.

Egy férfi, — irigyen, sandán:

— Aratni járnak ezek az urak tán? Attól
olyan barna a válluk! Egy forintot nem ér a mu-
tatványuk!

Sárgaréz szócsovön — nem láttunk még olyat —
jelentik a népek, ki lett az első, a díjat kik
nyerték meg.

Ugrás. . .

A hölgyeknek meg van a jelöltjük, . . . az
egyiké köpcös, a másik a nyulánk legényt szereti
. . . tippelnek mind.

— Ez ugrik legjobban, mert ennek legszebb
lába van!

— Dehogy! Sebb annak a bajsza, a lábát is
tánclépésben rakja!

— Ugyan, ugyan! Hát ez a magas legény! Lá-
tod, Margitka, ilyen férjet szeretnék én!

Az egyik többet ugrott, mint a másik, -- de
erről egy másik ur krónikázik!

Csak a nap birta tüzzel . . . a közönség, az
asszony nép bágyad.

— Könnyű nekik, ők citromot rágnak!

Borzadva nézik a menyecskék, a lányok, hogy
az atléta milyen bátran harap a citromba.

— Dehogy meg nem romlik tőle a gyomra!

Football. . .

A gyarmati csapat száll sikra a pestivel! Az

asszonyok a pestiek mellett tartanak, a férfiak
a gyarmatiakért drukkolnak. . .

Kék folt a térdén, zöld a bokában, letaposott
tyukszem jut itt elég. . .

A nagy közdelem hevében hallik a szó:

— Szöröstül bőröstül megeszik a labdát!

— Kálmán! A kapusnak muzsa csókom add át!
Gyönyörűen védett! Ilyenek legyetek, legények!

Ki tudná számon tartani, van-e krónikás, a ki
hüen adná, hogy mi történt a héten, a vásártéren?

Még ma is szavaznak a lányok; melyik volt a
szebb, a derék . . . s az atléták után ma is só-
hajtoznak még.

Zslvány.

Honti Lapok.

*Lapunk új negyedbe lépett, a
mikor kérjük t. előfizetőinket, hogy
előfizetéseiket csatolt postautalvá-
nyon megújítani sziveskedjenek.*

*Hátralékosainkat különösen
kérjük, hogy hátralékaikat halo-
gatás nélkül kiegyenlíteni szives-
kedjenek, — mert lapunkat ezen-
tul pontos előfizetőinknek küld-
hetjük csak.*

A hétről.

— július 15.

Atletikai és football mérkőzés.

Rég látott Ipolyság oly szép közönsé-
get együtt, mint az elmúlt vasárnap a vá-
sártéren a *Honti Sport klub* versenyén. —
Különösen a hölgy közönség volt nagy
számmal képviselve, s Ipolyság városának
és vidékének számottevő intelligenciája
vasárnap délután ott adott találkozpt,
hogy végig szemlélje az ifjak nemes ver-
sengését.

A *Nógrádmegyei Atletikai-Klub* még a
délelőtti folyamán érkezett meg. A déli
vonattal érkezett a *Magyar Atletikai-Club*

kentünk néha. Peti huszár féltette irháját,
s a sváb kocsist ölelgette mindig.

A viszontagságos utnak egyszer azon-
ban még is vége szakadt. A község előtt
emelkedő magaslatra nehezen felkuszunk,
s annak a másik lejtős felén csakhamar
örült sebességgel rohantunk a falu felé,
melynek kíváncsi parasztnépe kijött odu-
jából esodálni a forgatagként repülő esen-
getyüs eszát.

Eppen ebéd előtt érkeztünk a vadász-
kastélyba. A falu másik végén fenyvesek-
ben elrejtett sárka, földszintes, duplatetejű
kastély kellemes benyomást tett reánk, a
mely érzést még jobban emelte a feljáró
előtt ünneplő ruhában megjelent báró, ki-
nek előkelő, szives modora kibékített a
hideggel és viszontagságos uttal.

— Örülök, kedves uraim, hogy megtisz-
telték házatam és családomat. . . Az ebéd
ideje csakhamar itt lesz. Méltóztassanak
átöltözködni, Leo öcsém majd elvezeti
önöket a késztartott szobákba. . . Kissé
megszorultunk kvártély dolgában, de va-
lamiképen még is megleszünk.

Ez alatt nemes barátom, te is ragyogó
arecal élénkbe toppantál és atyafiságos
módon sorra öleltél bennünket. Szemed
furesán fénylett. Kajánul nevetgált ajkad. . .
E perctől kezdve érzem bensőmben, hogy
megint megindult valamilyen cifra komé-
dia aranyos, himes szája, hogy megkösse
azzal az események furesa fonalát és ösz-
szeszője azzal azt a eselvetést, melynek
homályban mozgó alakjai, miként később
látni fogod: Ninon, én és te valál.

Nagyon elégedett lehetett lelked akkor,
mert érzéd, hogy nem lát be senki szines
kártyáidba, melyekkel azután adutt nél-
kül a vabank játszmat könnyen megnyerni
fogod. (Folytatjuk)

Nem búcsúztak. . .

Nem búcsúztak. . .

Dacosan, büszkén váltak:

Abban bíztak,

Hogy egymásra találunk!

El-elmondták este, reggel

Szencdélyes szerelmmel.

„Gyönyörűm. . . virágom!

Hozzám remeg

Még a lelked

Nyiló jászmin-ágon. . .

Érzem. . . felém árad,

Jer hát vissza. . . várlak!

Önkéntelen

A nyomodba járok,

Elkerüllek

És rád találok!“

. . . Eltitkolták,

. . . Elsíratták,

Nem búcsúztak

Dacosan, büszkén, váltak:

Abban bíztak,

Hogy egymásra találunk!

Hephästos.

30 tagu csapata Gerenday György alelnök vezetése mellett. Még eddig egy vidéki sportegylet sem díszkedhetik azzal, hogy a M. A.-K. ily számos taggal szerepelt volna meghívás folytán, s úgy ez, mint a rendezés Szokoly Alajos, a Honti Sportklub művezetőjének érdeme, kinek nemcsak az ügyért való lelkesedése, de áldozatkészsége is tette lehetővé a fényes sport-ünnep létrejöttét.

Az atlétákat a vasutnál Czobor László a klub tt. alelnöke üdvözölte, mit Gerenday György köszönt meg. — Ebédre az egész társaságot Szokoly Alajos látta vendégül a Wágner-féle vasuti vendéglőben.

A verseny délután 4 órakor vette kezdetét s annak részletes eredménye a következő.

I. 100 yardos síkfutás (Handicap.)

1. előfutam. I. Péchy Ernő (scratsch 11 másodperc. 2. Mészáros (7 m. e.) Helyezetlen: Krempels (6½ m. e.) Terray (10 m. e.) Esser Endre (6 m. e.)
2. Előfutam. Medgyessy Iván 3¼ m. e.) 11 m. p. 2. Meleghy Gyula (5½ m. e.) Helyezetlen: Kelemen (4½ m. e.) Valent Géza (7 m. e.)

Döntő futam: 1. Meleghy Gyula 10¾ m. p. 2. Medgyessy Iván, 3. Mészáros, 4. Péchy Ernő.

II. Magasugrás.

1. Medgyessy Iván 157 cm. 2. Holtversenyben Veress Imre és Sasse Béla 152 ½ cm. 3. Kelemen 142 cm.

III. Diszkoszdobás.

1. Holub 30. m. 39 cm. 2. Sasse Béla 29 m. 73 cm. 3. Kauser Jakab 24 m. 90. cm. 4. Kelemen.

IV. Rudmagasugrás.

1. Kazár Emil 302 cm. 2. Kauser F. Jakab és Sasse Béla 290 cm.

V. Hármassugrás.

1. Pécsi Ernő 12. m. 96 cm. 2. Sasse Béla 11 m. 30 cm. 3. Kauser F. Jakab 11 m. 11 c. m.

VI. Futball mérkőzés.

A mérkőzésben a M. A. C. csapata 7 : 1 arányban győz a N. A. C. ellen. Az első félidőben a M. A. C. nap és a lejő ellen küzd, s bár a küzdelem folyton a N. A. C. kapuja előtt folyik, — az első félidő 1 : 0 arányban végződik a M. A. C. javára; a második félidőben ismét a N. A. C. kapuja előtt folyik a játék, s a N. A. C. csak egy ízben megy át a védelemből a támadásba, mikor is sikerült goalt rugnia, de a M. A. C. is erősebben dolgozik, s a játék vége felé, midőn már a N. A. C. csapatán látszott a fáradtság, egymásután sikerült a labdát az ellentél kapuján átjuttatni, úgy, hogy a második félidő 6 : 1 arányban végződik. Kiváló jónak bizonyult a N. A. C. kapusa Kondor Sándor, ki legalább 10-12 goalt védett ki.

A futball mérkőzés győztes csapatának tagjai a klub jelvényével ellátott ezüst érmet, a N. A.-K. csapatának tagjai pedig bronzérmet nyertek. Az atletikai viadatok győztesei ezüst érmet, — a második és harmadik helyezettek pedig bronzérmet kaptak, s ezen felül a győztesek egy-egy szép tiszteletdíjat nyertek, a melyek közt aranyveretű cigarettaszipka, 2 drb. ezüst cigarettatartó, egy zaphír melltű, stb. volt.

Este az egész társaság a Szondy-lakomán vett részt. A vacsorán számos felköszöntő hangzott el a vendégekre, és viszont azok részéről, s ugyancsak a vacsora alatt volt a díj kiosztás is, mely ismét Szokoly Alajos bőkezűségét dicsérte. Vacsora után az egész társaság a megyeház nagytermébe vonult fel, hol reggelig, a vonatindulásig, — melylyel a vendég atléták elutaztak, — hangos jókedvben folyt a tánc.

A SZONDY-LAKOMA.

E hó 9-én vasárnap este folyt le az Asbóth-féle vendéglő kerthelyiségében a szokásos évi Szondy-lakoma. Az idén különösen nagy közönség vett részt a több, mint 100 terítékű lakomán és fess hölgyközönség is adott az ünnepnek fényes keretet.

A Szondy-serleggel kezében Ivánka István mondotta el a következő gyönyörű, ódai szárnyalású köszöntőt:

Tisztelt ünneplő közönség!

Ma, mikor alkotmányunk „felhőbe hanyatlik, s rá visszasül a nap,” szabadság harcaink „adáz tusa napja,” a legmélyebb áhitattal kell a hazafinak e kehely elé járulnia, hogy hazája ellen elkövetett vétkeiket megbánva, új hitet, új hazafiságot, új életet igyék magának belőle.

Ha esőndes éjjeleken a tulizgatott hazafi lélek fokozott érzékenységgel a Drégel felől jövő szellőt figyeli, lehetetlen, hogy az éjféli időkben ne hallaná a hősök szellemeinek sugását-zugását, kik vissza-visszafojtott lélekzettel lesik: Mi lesz hát!? Mire határozza magát végre a nemzet!

Megalkuszik-e gyáván, hogy az anyagi jólét ölen puha kéjelgésbe merülve nemzeti nagylétét feledje, s még késő unokáira is rabláncokat veressen, vagy fölriad a tulzott anyagság tömegességéből, s az ő példájukon lelkesedve az aranyborjú helyett ismét az egy igaz istent és a hazafinak egy igaz eszményét, a vérrel szerzett és véráldozattal is imálandó hazát emeli oltáira, a kufároktól megtisztított templomok szentélyeiben?

Óh, szóljatok hős szellemek, kik ma 353 éve a drégeli ormon a romlott torony alatt jó viláz Szondy György derék kapitánytok példájára hősi halált haltatok, azért a hazáért, mely nektek nem hogy fényes jólétet, nyugalmas bőséget, de alig adott többet, mint azt a hitvány rosszul kijáró napi zsoldot, — de a ti hazátok vala!

Szólj, Szondy György! S taníts ki miniket, kores utódokat, hogy nem a jólét, hogy nem is e földi lét a legfőbb jó, ami után egy tisztább emberi lélek áhítozhatik. Mert mint azt Petőfi, a te lantverő dalnokaid dicső késő utóda szíved szerint mondja: „*Sehonnan bitang ember, Ki most, ha kell halni nem mer, Kinek drágább rongy élete, Mint a haza becsülete.*”

Ma, ha valaki tönkre megy, megszokott kényelmét nélkülözni kénytelen, vagy szíve gerjedelmének útjába akadályok gördülnek, oly könnyen nyit agyán a saját kezével kaput a halálnak, oly könnyen dobja el magától a testi létet, mintha csak a ki nem fizetett, elnyűtt kabátját dobná oda a számláját sürgető szabónak. De a hazáért meghalni! Azért mindent, még az életet is föláldozni! Ezt oly gyermekien naiv, letűnt századokból érzégsnek tekintik ma, hogy a ki érezne is magában ily szent hevületet, elhallgatja, nehogy lemosolyogják, mint a kortól elmaradt rajongót.

Tisztelt honfiak és honleányok!

Ezt a kelyhet egy szerencsés sugalmazásra a honti nők nevében néhányan, azért ajándékozták a honti muzeumnak, hogy a drégeli vár hősi elestének évfordulóján Szondy és társai emlékének áldozunk vele. Hogy legyen egy érc tárgy, mely figyelmeztessen, hogy a magyarnak a hazáért elvérzett hősei emlékét egy évben sem szabad áldozás nélkül hagynia. És ez igazán szép, mély értelmű gondolat volt; s most különösen időszerű.

A nemzedékek hazaszeretete a nők, az anyák szívében van letéve.

A nő az, a ki a férfit eszményibb világba emelheti, hogy lelkét minden jó, szép és nemes iránt fogékonyabbá tegye.

A honleányi erények adhatják csak a hazának a nagy honfiakat.

Azok nélkül az anyák nélkül, kik legutóbbi szabadságharcunkban serdülő fiaikat is, — azok nélkül a menyasszonyok nélkül, kik nászuk napján vőlegényeiket is oda küldték a véres szuronyok és az öldöklő ágyutorkok elé, soha se lehetett volna az a harc, a hősi haza- és szabadság-szeretetnek, az egész világ által megcsodált gigászi küzdelme.

S a magyar nemzet ime a honleányok nélkül alighanem csak a történelmi tankönyvekben szerepelhetne.

En tehát, midőn áldozásra hivlak beneteket, — a kik összejöttünk, hogy a hősi halálban megdicsőült Szondy György tiszteletére a hazaszeretet vértanui hitvallásába felavassuk magunkat, e helylyel hezemben első sorban is a honti nőkhöz, s a hon összes leányaihoz fordulok. És kérem az istent, ihlesse meg az ő szíveiket azzal a hazaszeretettel, a mely nekünk a Szilágyi Erzsébeteket, az egri nőket, a Zrínyi Ilonákat, Teleky Blankákat, és a Damjanicsnékat adta.

Titeket pedig, hazámfiak, föl hivlak; ugy járuljatok mindnyájan e pohár elé, mintha a Szondy György vére volna benne, mely miérettünk ontaték hazafi bűneink bocsánatára. S én, mint a mai napra választott papotok, iszom belőle helyettetek is, a hazaszeretet esont velőket átjáró tüzlángjait iszom, hogy hadd áradjon ez át az isteni kegyelem útján a ti szívetekbe is, hogy ha még sulyosabb napok következnek is hazánkra, mindnyájan méltók legyünk Szondy György honfírtásainak, földieinek hivatni.

Végezetül pedig kérem a magyarok istenét, szívetekbe oltva olthatlan lánggal a Szondy György hazaszeretétét, az ő példát adó emlékét éltesse miközöttünk mindörökké!

A lakoma után a közönség a megyei székházba vonult, hol hajnalig tartó lelkes táncal zárta le az ünnepet. A pesti atléták lelkes táncokésztsége tette a hölgyekre nézve kedves emlékkévé ezt az éjszakát.

A jelenvolt hölgyek névsora:

Antos Ferencné, Bartakovich Ágostonné (Egyházmaróth), Czobor Margit, Crogon Nelli (Egyházmaróth), Császka Lajosné (Pozsony), Egressy Lászlóné, Forster Frigyesné Mariska és Ilona, Farkas Gézané (Drégelypalánk), Farkas Ferencné és Annika (Anyala), Haán Mariska, és Ida, Herczeg Margit, Hederváry Lajosné, Ivánka Lászlóné (Felsőszemeréd), Ivánka Istvánné és Ili (Palást), Jagasch Sándorné, Jerfy Erna (Egeg), Juhász Endréné, Kappel Lili (Teclak), Kópesly Sándorné (Budapest), Nedeczky Pálné (Palást), Oravec Bélané, Nagy Aranka, Pályi Pálné, Pethes Maca, öz. Rácz Imréné és Rácz Maca (Budapest), Rapcsák Józsefné (Füzesgyarmat), Salkovszky Ferencné, Szokoly Károlyné és Ancsurka, Toldy Zsigmondné (Deménd), öz. Veres Gyuláné.

— **A főispán lemondása.** Mint lapunk mult számában jeleztük, Lits Gyula vármegyénk főispánja mult héten benyújtotta Fejérváry Géza báró miniszterelnöknek főispáni állásáról való lemondását. A miniszterelnök nem fogadta el a lemondást, és kérte a főispánt, hogy tartsa meg állását. A főispánhoz közel álló körökből kiszivárgott hírek szerint a főispán kijelentette, hogy egyelőre megmarad állásában, de valamint aluból jövő törvénytelenséget nem támogatna, úgy felülről jövő

törvénytelenységnek sem nyujtana segédkezet, hanem nyomban távozna állásából. — A főispán egyébként még mindig szabadságon van, melyet ezidő szerint Vihnye fűrdőn tölt.

— **A törvényszéki elnök szabadságon.** *Helmbacher* Nándor kir. törvényszéki elnök e hó 1-én négy heti szabadságra ment, melyet Vihnye fűrdőn tölt, hol villát épített. Távollétében hivatali teendőit *Ráth Béla* dr. kir. törvényszéki bíró látja el.

— **A főispán Selmece.** *Lits Gyula* vármegyének főispánja kedden Selmece utazott, hol elnököl a testvértörvényhatóság rendes havi közgyűlésén. Innét Vihnye fűrdőre utazott, hol huzamosb ideig üdülni fog.

— **A főegyházmegye köréből.** A főegyházmegyei hatóság *Simkó Jánost* *Fűzesgyarmatra* plebánossá nevezte ki — Az új misések közül *Bartusz* Lajost Tölgyesre, *Danborsky* Jánost Hegybányára, *Jakabovics* Jánost Bakabányára és *Légrády* Jánost Garamkövesdre segédlelkésznek küldte ki.

— **Orvosgyűlés.** A *Hontmegyei Orvosszövetség* e hó 15-én tartja rendes évi közgyűlését Szalatnyán. A gyűlés tárgysorát egyleti és szakdolgozók töltik be.

— **Az igazságügy köréből.** A budapesti kir. ítélőtábla elnöke *Szokolay* Viktor egri kir. törvényszéki joggyakornokot az ipolysági kir. törvényszékhez aljegyzővé, *Strook* Károly dr. kassai ügyvédjelöltet a vámosmikolai kir. járásbíró-sághoz joggyakornokká nevezte ki, *Földes* Bernát dr. vámosmikolai kir. joggyakornokot pedig az ipolysági kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Prímicia.** *Sziklay* Rezső budapesti hitoktató *Sziklay* József a bái postamester fia, kit mult hó 27-én Esztergomban szenteltek fel pappá, első szent miséjét e hó 10-én tartotta meg Rómában Szent Péter templomában, mely után ő szent-sége a pápánál tisztelgett.

— **Az új evang. templom.** Az ujtelki evang. templomban az üvegezési munkálatokat is befejezték már. — A napokban kezdik meg a belső asztalos munkákat s a főoltár felállítását. — Az építkezést őszre teljesen befejezik.

— **Gyufagyár Hegybányán.** A hegybányai hanyatló bányáipar ellensúlyozására, részben pedig az ottani olesó munkaerő kibaszálása céljából, mint halljuk egy részvényeken alapuló nagyobb gyufagyár alapítási munkálatai vannak folyamatban. A gyár 100,000 kor. alaptőkével alakulna 100 koronás részvényekkel, mint halljuk, a részvények jórészenek előjegyzése máris kilátásba helyeztetett. Mint értesülünk, az aláírási felhívások a részvények jegyzésére a vállalat részletes leírása s ismertetésével az ősz folyamán az érdeklődőknek szét fog küldetni. A kezdeményezők az előleges munkálatok megtételével *Sztankay* Aba dr. okleveles vegyész mérnököt bízták meg.

— **Katonaság Ipolyságon.** E hó 23-án 8 zászlóalj honvédség érkezik városunkba, és 10 napig lesznek nálunk, a mikor gyakorlatokat fognak tartani. — Ugyanekkor Vámosmikolára is érkezik 4 zászlóalj honvéddalalagság.

— **Zászlószentelés a szomszédban.** A balassagyarmati ág. ev. iparosok köre e hó 9-én tartotta zászlószentelési ünnepét, a melyen — mint jeleztük — az „Iparos Kör“ küldöttségileg képviseltette magát. A küldöttség tagjai voltak: *Eggenhofer* Lipót tb. elnök, *Komzsik* István al-elnök: *Pelikán* Ferenc pénztáros, *Silberstein* Samu háznagy, *Schuffer* Dávid és *Detzer* Géza. Az „Iparos Kör“ zászlószentését *Eggenhofer* Lipót üttette be e jelmon-

dással: „E zászló legyen jelképe a magyar ipar haladásának, a magyar nemzet boldogulására.“

— **Bátor életmentő.** E hó 10-én délben Báton *Nándory* Pál főszolgabíró szakácsnéja vizhuzás közben, a főbíró lakása udvarán levő kutba fejfel beesett. — Szerencse, hogy az udvaron foglalatokodó hajdunó észre vette az esést, kifutott az utcára s lármát csapott, mire a szomszédban levő kereskedő *Schulcz* Simon, úgy a mint volt azonnal beereszkedett a buzó láncos s az esés közben erősen megsérült s elájult leányt a felszínre hozta s addig tartotta, míg a létra s kötelekkel érkeztet mentők kihuzták. Az erősen megsérült leányt *Kolpaszky* Danó dr. és *Rosonfeld* Zsigmond dr. részesítették orvosi segítségben. Ajánljuk *Schulcz* Simont, mint arra feltétlenül érdemes egyént a felettes hatóság figyelmébe.

— **Az „Iparos Kör“-ből.** Az „Iparos Kör“ e hó 14-én választmányi ülést tartott *Himmler* Sándor dr. igazgató elnöke alatt, a mikor elhatározták egy egyesületi jelvény készítését, továbbá egy kör zászló beszerzését. A zászló-ügy előkészítésére egy bizottságot küldött ki a választmány. Ezenkívül tagokat vettek fel, és hátralékosokat töröltek.

— **Mikor nem szabad magyarul beszélni.** A *Magyar Hirlapban* olvassuk ezt a hihetetlen dolgot melyre Nagymaros előjáróságától tiltakozó cáfolatot váruunk: *Nagymaros* községének egyik nevezetessége a kisbírája, ki dobszó mellett adja tudtára a közönségnek, hogy mikor jön a szolgabíró, mit határozott a község tanácsa, kinek veszett el az órája vagy kinek tévedt el a birkája. És mindezt ékesnek egyáltalában nem mondható német-séggel adja hírül. A fővárosi közönségnek, mely nyáron valósággal ellepi a községet, egyik főmulatságát a kisbíró publikálása képezi: különösen az ifjuság örvend, ha a kisbíró megpillantja. És valahányszor megperdül a dob, seregeseen tódul a kisbíró köré, akinek kihirdetését nem valami áhítatos esőndben hallgatják. A község előjáróságának nem volt fontosabb dolga, mint hogy szabályrendeletet alkotott arról, hogy hogyan kell a közönségnek viselkednie, mikor a kisbíró valamit kidobol. A szabályrendelet nem kevesebb, mint tizennégy pontból áll és a kisbíró szombaton adta tudtára a közönségnek. A szabályrendelet legnevezetesebb pontja az, hogy mikor a kisbíró valamit kihirdet, nem szabad magyarul beszélgetni, különben a beszélgetőt szigorúan megbüntetik.

— **Uj szövetkezetek.** *Meskó* Pál a Magyar Gazdaszövetség titkára a „*Hangya*“ fogyasztási és értékesítő szövetkezeti központ kötelekében június hó folyamán *Felsőalmáson*, *Kisölkeden* fogyasztási szövetkezetet szervezett.

— **Nyakszirtmerevedés Selmece.** *Selmece*ről írják lapunknak: Már városunkba, Selmecebányára is eljutott a veszedelmes betegség a nyakszirtmerevedés. *Stilla* József 11-es számú közrendőr lett ezen járvány áldozata, kit f. hó 6-ikán szállították a városi kórházba, hol kellő ápolásban részesül és kellőképp izolálva van. A városban nagy a megdöbbenés.

— **Köszönet.** *Pósa* Gyula 16 kötet, *Podhragyay* Mihály 4 kötet könyvet adományoztak az „Iparos Kör“ könyvtára számára, a miért ez uton is hálás köszönetet mond a kör.

— **Szépül a liget.** Az „Erzsébet liget“ szépítése körül ismét megnyílik tkozott az egylet alkotó keze. — A bejáratoznál csinos diszkapukat állítanak, a padokat újra festetik. — Tavasszal kibővítik a teret, s így igen kellemes sétányt kap közönségünk.

— **Szabad fűrdő.** A „*Honti Lapok*“ számtalan felszólalása még sem volt teljesen eredmény nélkül való, mert a város előjárósága a Baross-utca végén kijelölt egy jókora teret szabadfűrdőnek, a mely ruddal van körülkerítve. — Régi mulasztást pótol ezzel előjáróságunk, a mihez még csak az hiányzik, hogy a hidnál egy-egy mentő-csónak is legyen.

— **Az ex-lex és a vadászjegy.** A vadászok közül nagyon sokan úgy gondolkoznak, hogy az ex-lexben vadászjegy nélkül is szabad vadászni. Ismét többen azt állítják, hogy vadászjegyre okvetlenül szükség van. A kérdést a belügyminiszter egy legutóbb megjelent rendelete azután teljesen tisztázta. Ez a rendelet kimondja: jegy nélkül vadászni ex-lexben sem szabad, mert ez jövedéki kihágást képez.

— **Uj malomtulajdonos.** A Link-féle gőzmalom a mult héten gazdát cserélt *Lamy* Károly ipolysági hentes-mester vette meg, a ki az üzemet fokozni és fejleszteni fogja.

— **Bűzös atmoszféra** Esténként orrfintorgatva jár városunk közönsége a Fő-téren. — Ugyanis az ott elhelyezett katakombákból csak vegyileg megállapítható bűz terjeng; városunk előjárósága az esőre bizza a csatornák tisztítását, pedig ahhoz az Augiasz istállóhoz a Stix folyó hullámai sem volnának elegendők.

— **Drágább lesz a gyufa.** Mult hó 29-én tartotta meg a magyarországi gyufagyárosok egyesülete évi rendes közgyűlését. A gyűlésen jelen volt a magyarországi gyufagyárosok tekintélyes része. A folyó ügyek elintézése után többen felszólaltak a mai tarthatatlan árviszonyok megjavítása mellett és a gyárosok közös meggyőződéssel elhatározták, hogy a gyufaárakat a folyton dráguló nyerstermények áráraányai szerint rövidesen mérsékelten emelni fogják.

— **Megszökött tolonc.** *Bolgár* Mihály rovtott multu csavargót a csendőrség Szobon elfogta és innen illetőségi helyére Ipolyságra óhajtották toloncolni. Szerencsésen el is értek a tolonccal *Párkányánára*, de az innen egy őrizetlen pillanatban megugrott és nyoma vesztett. A megszökött tolonc országos körözését elrendelték.

— **A vetélytársak.** *Csala* Mihály és *Fábián* Ignác viski legények ugyanegy lánynak udvaroltak. Husvéti öntözködéskor találkoztak a közös ideálnál, a mikor *Csala* Mihály elkeseredésében kést rántott és *Fábián* felé dőfött, a kinek szemét horzsolta, hogy meg is vakult bele. — Hetfőn tárgyalta az ügyet az ipolysági kir. törvényszék büntető tanácsa és *Csala* Mihályt egy évi elzárásra ítélte. Tekintettel azonban arra, hogy *Csala* alig 2-3 napja nősült, megengedték neki, hogy büntetését két hónap mulva kezdje meg.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

(*) **Gardéniák.** *Szöke* József dr., a kiváló író tisztelettel kéri mindazokat, a kiknek *Gardéniák* című elbeszölésére előfizetési felhívást küldött, sziveskedjenek azt mielőbb vissza juttatni hozzá, hogy tájékozva legyen a különféle kiállítások példányszámáról.

— **Érdekes magyar történeti ereklye.** A Dózsa-féle magyar pórlázadásról egy érdekes levél került napvilágra, a melyet a jászóvári premontrei könyvtárban *Oláh* Miklós leveles könyvében őriznek. A levelet II. Ulászló küldte X. Leo pápának, pénzbeli segítséget kérvén tőle: az egész Balbi Jeromos fogalmazása. A levél elmondja a parasztság dúlását, „Mindenfelé megrohanják az előre nem készült, mitől sem tartó és védelemről nem gondoskodó nemeseket, házukat, majorságukat és jószágukat válogatás nélkül szerte-széjjel pusztítván. A kik pedig hatalmukba jutottak, azok nyomorult kinzással, kegyetlen halállal veszttek. Szégyenlem elmondani ezt a roppant vadságot és mérszárlást, mert ennél rutabbat, erőszakosabbat és undokabbat a török sem követhetett volna el. Azt hiszem, sem a történetekben, sem a régi analések emlékeiben, de még a tragédiákban sincs szó ily borzasztó és rettenetes gatszagról. Minek beszéljek a nek rablásáról, a legpiszkosabb fajtalanságról,

30 tagu csapata Gerenday György alelnök vezetése mellett. Még eddig egy vidéki sportegylet sem díszekodhatik azzal, hogy a M. A.-K. ily számos taggal szerepelt volna meghívás folytán, s úgy ez, mint a rendezés Szokoly Alajos, a Honti Sportklub művezetőjének érdeme, kinek nemcsak az ügyért való lelkesedése, de áldozatkészsége is tette lehetővé a fényes sport-ünnep létrejöttét.

Az atlétákat a vasutnál Czobor László a klub tt. alelnöke üdvözölte, mit Gerenday György köszönt meg. — Ebédre az egész társaságot Szokoly Alajos látta vendégül a Wágner-féle vasúti vendéglőben.

A verseny délután 4 órakor vette kezdetét s annak részletes eredménye a következő.

I. 100 yardos síkfutás (Handicap.)

1. előfut. I. Péchy Ernő (scratsch 11 másodperc. 2. Mészáros (7 m. e.) Helyezetlen: Krempels (6½ m. e.) Terray (10 m. e.) Esser Endre (6 m. e.)

2. Előfut. Medgyessy Iván 3½ m. e.) 11 m. p. 2. Meleghy Gyula (5½ m. e.) Helyezetlen: Kelemen (4½ m. e.) Valent Géza (7 m. e.)

Döntő futam: 1. Meleghy Gyula 10½ m. p. 2. Medgyessy Iván, 3. Mészáros, 4. Péchy Ernő.

II. Magasugrás.

1. Medgyessy Iván 157 cm. 2. Holtversenyben Veress Inre és Sasse Béla 152 ½ cm. 3. Kelemen 142 cm.

III. Diszkoszdobás.

1. Holub 30. m. 39 cm. 2. Sasse Béla 29 m. 73 cm. 3. Kauser Jakab 24 m. 90. cm. 4. Kelemen.

IV. Rudmagasugrás.

1. Kazár Emil 302 cm. 2. Kauser F. Jakab és Sasse Béla 290 cm.

V. Hármassugrás.

1. Pécsi Ernő 12. m. 96 cm. 2. Sasse Béla 11 m. 30 cm. 3. Kauser F. Jakab 11 m. 11 c. m.

VI. Futball mérkőzés.

A mérkőzésben a M. A. C. csapata 7 : 1 arányban győz a N. A. C. ellen. Az első félidőben a M. A. K. nap és a lejő ellen küzd, s bár a küzdelem folyton a N. A. C. kapuja előtt folyik, — az első félidő 1 : 0 arányban végződik a M. A. C. javára; a második félidőben ismét a N. A. C. kapuja előtt folyik a játék, s a N. A. C. csak egy ízben megy át a védelemből a támadásba, mikor is sikerült goalt rugnia, de a M. A. C. is erősebben dolgozik, s a játék vége felé, midőn már a N. A. C. csapatán látszott a fáradtság, egymásután sikerült a labdát az ellenfél kapuján átjuttatni, úgy, hogy a második félidő 6 : 1 arányban végződik. Kiváló jónak bizonyult a N. A. C. kapusa Kondor Sándor, ki legalább 10-12 goalt védett ki.

A futball mérkőzés győztes csapatának tagjai a klub jelvényével ellátott ezüst érmét, a N. A.-K. csapatának tagjai pedig bronzérmét nyertek. Az atletikai-viadalok győztesei ezüst érmét, — a második és harmadik helyezettek pedig bronzérmét kaptak, s ezen felül a győztesek egy-egy szép tiszteletdíjat nyertek, a melyek közt aranyveretű cigarettaszipka, 2 drb. ezüst cigarettatartó, egy zaphir mellű, stb. volt.

Este az egész társaság a Szondy-lakomán vett részt. A vacsorán számos felköszöntő hangzott el a vendégekre, és viszont azok részéről, s ugyancsak a vacsora alatt volt a díj kiosztás is, mely ismét Szokoly Alajos bőkezűségét dicsérte. Vacsora után az egész társaság a megyeház nagytermébe vonult fel, hol reggelig, a vonatindulásig, — melylyel a vendég atléták elutaztak, — hangos jókedvben folyt a tánc.

A SZONDY-LAKOMA.

E hó 9-én vasárnap este folyt le az Asbóth-féle vendéglő kerthelyiségében a szokásos évi Szondy-lakoma. Az idén különösen nagy közönség vett részt a több, mint 100 terítékű lakomán és fess hölgyközönség is adott az ünnepnek fényes keretet.

A Szondy-serleggel kezében Ivánka István mondotta el a következő gyönyörű, ódai szárnyalású köszöntőt:

Tisztelt ünneplő közönség!

Ma, mikor alkotmányunk „felhőbe hanyatlók, s rá visszasüt a nap,” szabadság harcaink „adáz tusa napja”, a legmélyebb áhitattal kell a hazafinak e kehely elé járulnia, hogy hazája ellen elkövetett vétkeiket megbánva, új hitet, új hazafiságot, új életet igyék magának belőle.

Ha csöndes éjjeleken a tulizgatott hazafi lélek fokozott érzékenységgel a Drégel felől jövő szellőt figyeli, lehetetlen, hogy az éjféli időkben ne hallaná a hősök szellemeinek sugását-zugását, kik vissza-visszafojtott lélekzettel lesik: Mi lesz hát!? Mire határozza magát végre a nemzet!

Megalkuszik-e gyáván, hogy az anyagi jólét ölen puha kéljégsbe merülve nemzeti nagylétét feledje, s még késő unokáira is rabláncokat veressen; vagy fölriad a tulzott anyagosság tempultságából, s az ő példájukon lelkesedve az aranyborju helyett ismét az egy igaz istent és a hazafinak egy igaz eszményét, a vérrel szerzett és véraldozattal is imálandó hazát emeli oltáira, a kufároktól megtisztított templomok szentélyeiben?

Óh, szóljatok hős szellemek, kik ma 353 éve a drégeli ormon a romlott torony alatt jó viláz Szondy György derék kapitánytok példájára hősi halált haltatok, azért a hazáért, mely nektek nem hogy fényes jólétet, nyugalmas bőséget, de alig adott többet, mint azt a hitvány rosszul kijáró napi zsoldot, — de a ti hazátok vala!

Szólj, Szondy György! S taníts ki minket, kores utódokat, hogy nem a jólét, hogy nem is e földi lét a legfőbb jó, ami után egy tisztább emberi lélek áhítozhatik. Mert mint azt Petőfi, a te lantverő dalnokaid dicső késő utóda szived szerint mondja: „*Sehonmani bitang ember, Ki most, ha kell halni nem mer, Kinek drágább rongy élete, Mint a haza becsülete.*”

Ma, ha valaki tönkre megy, megszokott kényelmét nélkülözni kénytelen, vagy szive gerjedelmének útjába akadályok gördülnek, oly könnyen nyit agyán a saját kezével kaput a halálnak, oly könnyen dobja el magától a testi létet, mintha csak a ki nem fizetett, elnyűtt kabátját dobná oda a számláját sürgető szabónak. De a hazáért meghalni! Azért mindent, még az életet is föláldozni! Ezt oly gyermekien naiv, letűnt századokból érzelgésnek tekintik ma, hogy a ki érezne is magában ily szent hevületet, elhallgatja, nehogy lemosolyogják, mint a kortól elmaradt rajongót.

Tisztelt honfiak és honleányok!

Ezt a kelyhet egy szerencsés sugalmazásra a honti nők nevében néhányan, azért ajándékozták a honti muzeumnak, hogy a drégeli vár hősi elestének évfordulóján Szondy és társai emlékének áldozzunk vele. Hogy legyen egy érc tárgy, mely figyelmeztessen, hogy a magyarnak a hazáért elvérzett hősei emlékét egy évben sem szabad áldozás nélkül hagynia. És ez igazán szép, mély értelmű gondolat volt; s most különösen időszerű.

A nemzedékek hazaszeretete a nők, az anyák szívében van letéve.

A nő az, a ki a férfit eszményibb világba emelheti, hogy lelkét minden jó, szép és nemes iránt fogékonyabbá tegye.

A honleányi erények adhatják csak a hazának a nagy honfiakat.

Azok nélkül az anyák nélkül, kik legutóbbi szabadságharcunkban serdülő fiaikat is, — azok nélkül a menyasszonyok nélkül, kik nászuk napján vőlegényeiket is oda küldték a véres szuronyok és az öldöklő ágyutorkok elé, soha se lehetett volna az a harc, a hősi haza- és szabadság-szeretetnek, az egész világ által megcsodált gigászi küzdelme.

S a magyar nemzet ime a honleányok nélkül alighanem csak a történelmi tankönyvekben szerepelhetne.

Én tehát, midőn áldozásra hívlak beneteket, — a kik összejöttünk, hogy a hősi halálban megdicsőült Szondy György tiszteletére a hazaszeretet vértanui hitvallásába felavassuk magunkat, e kehelylyel hezemben első sorban is a honti nőkhöz, s a hon összes leányaihoz fordulok. És kérem az istent, ihlesse meg az ő szíveiket azzal a hazaszeretettel, a mely nekünk a Szilágyi Erzsébeteket, az egri nőket, a Zrínyi Ilonákat, Teleky Blankákat, és a Damjanicsnékat adta.

Titeket pedig, hazámfiak, fölhivlak; úgy járuljatok mindnyájan e pohár elé, mintha a Szondy György vére volna benne, mely miérettünk ontaték hazafi büneink bocsánatára. S én, mint a mai napra választott papotok, iszom belőle helyettetek is, a hazaszeretet csont velőket átjáró lángjait iszom, hogy hadd áradjon ez út az isteni kegyelem útján a ti szívetekbe is, hogy ha még sulyosabb napok következnek is hazánkra, mindnyájan méltók legyünk Szondy György honfitársainak, földieinek hivatni.

Végezetül pedig kérem a magyarok istenét, szívébe oltva olthatlan lánggal a Szondy György hazaszeretét, az ő példát adó emlékét éltesse miközöttünk mindörökké!

A lakoma után a közönség a megyei székházba vonult, hol hajnalig tartó lelkes táncsal zárta le az ünnepet. A pesti atléták lelkes táncokésztsége tette a hölgyekre nézve kedves emléküvé ezt az éjszakát.

A jelenvolt hölgyek névsora:

Antos Ferencné, Bartakovich Ágostonné (Egyházmaróth), Czobor Margit, Crogon Nelli (Egyházmaróth), Császka Lajosné (Pozsony), Egressy Lászlóné, Forster Frigyesné Mariska és Ilona, Farkas Gézané (Drégelypalánk), Farkas Ferencné és Annika (Anyala), Haán Mariska, és Ida, Herczeg Margit, Hederváry Lajosné, Ivánka Lászlóné (Felsőszemeréd), Ivánka Istvánné és Ili (Palást), Jagasch Sándorné, Jerfy Erna (Egeg), Juhász Endréné, Kappel Lili (Teclak), Köpesdy Sándorné (Budapest), Nedeczky Pálné (Palást), Oravec Bélané, Nagy Aranka, Pályi Pálné, Pethes Maca, öz. Rác Imréné és Rác Maca (Budapest), Rapcsák Józsefné (Füzesgyarmat), Salkovszky Ferencné, Szokoly Károlyné és Ancsurka, Toldy Zsigmondné (Deménd), öz. Veres Gyuláné.

— *A főispán lemondása.* Mint lapunk mult számában jeleztük, Lits Gyula vármegyénk főispánja mult héten benyújtotta Fejérváry Géza báró miniszterelnöknek főispáni állásáról való lemondását. A miniszterelnök nem fogadta el a lemondást, és kérte a főispánt, hogy tartsa meg állását. A főispánhoz közel álló körökből kiszivárgott hírek szerint a főispán kijelentette, hogy egyelőre megmarad állásában, de valamint aluból jövő törvénytelenséget nem támogatna, úgy felülről jövő

melyet a beszéd durvaság nélkül említeni sem lehet. Mintha a pokolból kerültek volna elő, olyanokat vittek véghez, hogy elretten minden késő nemzedék. Miután a nemesség nagy részét hallatlan kínzások közt kivégezték, a hajadonokkal és nőkkel ronda fajtalanságot űztek és a legelőkelőbb hölgyeket arra kényszerítették, még férjeik jelenlétében is, kiket odanézésre szorítottak, hogy az ő bujaságuknak alávéssék magukat. Ez az örvöngő düh épp oly kegyetlenül nyilvánult a papsággal szemben is. A csanádi püspököt, régi dicső nemzetségi ivadékát, ki egészen távol tartotta magát a tusakodástól, ezek a gonosz orgyilkosok esellel elfogták és őt válogatott kínzások után karóba huzva kegyetlenül megölték. Épp úgy jártak el több szerzetessel is, nem törődve sem vallással, sem tisztességgel, minden emberiségből kivetkőzödve, csak a nemességnek és minden előkelőnek pusztulására vésztére törnek. Az érdekes okirat a Nagy Képes Világtörténet füzetében foglaltatik, a melyekből most jelent meg a 228. füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál, (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII. Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján havi részletfizetésre is.

— A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű zeneműfolyóirat most megjelent XII évfolyama 13. füzetének tartalma: I. „Kis kertemben újra nyílt mindenik virág” és Magyar földön magyar anya szült engem a világra” legújabb népszerű bakanóták Bogdán Istvántól. II. Holzmann A. „Tűzölj!” (Blaze Away) angol induló, Ós-Budavára közkedvelt műsoráról. III. Schwimmer Aurél dr. „A meheeske” Dalkeringő.

E minden zenekedvelőnek kiváló fontosságú zeneműfolyóirat minden egyes füzetében hasonló gazdag tartalommal jelenik meg, úgy, hogy előfizetői a legújabb — jelesebb zenetermeket kapják a havonta kétszer — mindenkor 12 oldalon — megjelent füzetekben. Előfizetési ára: egész évre (24 füzetre) 12 korona, félévre (12 füzetre) 6 korona, negyedévre (6 füzetre) 3 korona. Egyes füzet ára 60 fillér. Előfizethetni az e számmal meginduló III. évfolyadra, valamint az előző évfolyadokra is a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest VIII. Józsefkörut 22-24. Ugyanígy jelent meg a népszerű „Banzáj!” japán győzelmi induló, Togó admirális hírneves indulója Sattelmayr Jenőtől. A ritka hatásos induló a mindenütt megnyilatkozó japán sympathia folytán és a legtöbb európai zenekarok legkívántabb műsorszámá, belőle 3 hetes megjelenése óta 10 ezer példányon felül fogyott el. Ára 1 kor. 50 fillér és Klökner Ede budapesti zeneműkiadóhivatalából megrendelhető.

PANASZKÖNYV.

(E közérdekű felszólalásokra nyitott rovat közleményeiért a beküldő felelős.)

Az éjjeli utas Korponán.

Rumann-szálló. Az ember azt hinné, hogy a milyen jól hangzik e két szó, olyan kellemes otthonra talál az utas.

A ki ezt hiszi, téved.

A múlt héten a Korponára érkezett utasok meglehetősen érdekes és figyelemre méltó jelenetek voltak a szem és fültanui.

Az egyik utas már utközben emlegette, hogy alig várja a vonatnak a pályaudvarra való berobogását, mert nagyon éhes és fáradt. Hallott valami Rumanfélé szállóról, a hol az embert kellőleg ellátják.

A jó hiszemű ember keservesen csalódott.

Egyenesen a szállóhoz hajtatott, a hol portás helyett egy félelmetes nagyságu, fekete szőrű, ásitó szelindek fogadja.

Különös félelem közepette a folyosón át étterembe kerül. Ez első pillanatra nem éppen kellemetlen benyomást tehetett rá, mert csalódott arca némileg felvidult.

Hála Istennek! Csakhogy itt vagyok — sóhajt magában. — Éhes gyomromnak jól fog esni egy kis meleg étel.

Pincér! mit vacsorálhatok? A pincér a legnagyobb előzékenységgel válaszol: kérem alássan nagyságu ur semmit. A nagysága már alszik, este féltíz órákor zárunk.

De ha tetszik, néhány szelet ostyepkával szolgálhatok.

Vigye a manó a maga ostyepkáját. Nekem meleg étel kell, legrosszabb esetben készítsen nekem 4 tojásból rántottát, illet az utolsó falusi zsidónál is kapok.

Kérem alássan, szólt a pincér s azzal a konyhára vetette magát.

Szép kis vendéglős, mormogta magában az utas. Este háromnegyed 10 órákor, a mikor az éhes utasok szállásra jönnek, az egész ház alszik. A korponai viszonyokat illetőleg keservesen csalódtam.

A míg az utas éhen tűnődik magában, bejön a Nagysága félig kialudva és egyenesen az utashoz lépve, méltóságteljes mosolylyal azt mondja, kérem mi ilyenkor már aluszunk. Rántottát sem csinálók, tetszett volna 7 órákor jönni, akkor vacsorát is kaphatott volna.

A szegény utas, a kit a gyomra folyton zaklatott, oda szól a pincérhez csalódot, reményvesztett hangon: hozza hát ide azt az ostyepkát.

A mikor nagy kinnal elfogyasztotta a pincér kiváló előzékenységből kapott tót eledelt, felsóhajtott: a vendéglős nem Ruman, hanem Rukmann.

A vendéglős a kissé hangos sóhajt meghallotta, mire oda szólt a Nagyságának (ez a felesége): ugyan csinálj már egy kis rántottát.

Az asszony szeliden válaszolt! ruhe mann!

A mikor a férfit ez a szelid figyelmeztetés meg nem állította követelésében, az asszony katonásan szólott férjére: rut mann!

Ezzel karonfogta férjét és mind ketten folytatni mentek megzavart édes álmukat.

Az utas elbámul, körültekint, kalapját veszi és szó nélkül fejcsóválva távozik —

Igy jár az ember Korponán, ha nem 7 órákor, hanem a vonattal érkezik a „Nagy szállóba.” (!?) — Szolgáljon figyelmeztetésül ezen eset a korponai-

aknak. A város tulajdonát képező szálló árlejtsi bérföltételei közé vétessék fel, hogy a bérlo köteles az este féltíz órákor érkező utas vendégeket kellőleg ellátni.

Ellen esetben ugy járhatnak majd, mint az egy-szeri paraszt ember, a kinek nagy istállója volt, de marhája egy sem s a mikor kérdezték, hogy hol van a marhája, azt felelte, hogy a legelőn. Akár nappal, akár éjjel, mindig künn volt a marha.

Mire szolgált az istálló? Erre feleletet adni nem tudott.

Egy utas.

Ipolysági placi árak.

Buza 100 klgknt	kor.	15 20—15 50
Rozs		13 80—14 00
Arpa		13 80—14 00
Zab		15 00—15 20
Bab		28 00—30 00
Kukorica		17 80—18 00

Csak 5 korona

4 és fél kilo (körülbelül 50 drb) kevéssé megsérült finom, enyhe,

pipere-szappan

rózsa, liliumtej, orgona, ibolya, rezeda, jázmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldése, vagy utávétellel küldi:

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VIII. Bezerédy-utca 3. sz.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88.503.

Gyógyít és felüdít jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés) **álmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia** (eskór), **idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetlenség, influenza**, valamint minden **idegbetegségnél**. Azon beteg, aki 88.503. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt nem gyógyul meg, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérletni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 kor. idült betegségeknek alkalmazható.

A kis készülék ára 4 korona, könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VIII. Bezerédy-utca 3. szám.

GANSEL ÁRMIN temetkezési vállalata

IPOLYSÁGON, Fő-út, saját ház.

Nagy raktár mindennemű

érec- és fa- koporsókban.

Koszorúk, szemfödők, valamint az összes temetkezési kellékek.

Olcsó árak; gyors, pontos kiszolgálás.

Vállal egész temetésrendezéseket is.

Engelhardt Lipót
hagyatékát képező
összes ingatlanok
eladók.
Levélbeli megkeresések
Engelhardt József címére
(Budapest, Vámpalota) intézendők.

Butorszállításokat és
átköltözéseket

FODOR J. szállító
Balassagyarmaton.

2130. 1905. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Donáth Szilárd nagymarosi ügyvéd által képviselt Burgermeister Scheuli Teréz nagymarosi lakos végrehajtató kérelme folytán, — Portner Alfrédnél szül. Kárl Franciska nagymarosi lakos végrehajtást szenvedett ellen 127 kor. 40 fill. tőke, ennek 1904. január 1-től járó 5 % kamata, 99 kor. 39 fill. eddigi, valamint 21 kor. 40 fill. jelenlegi és a még felmerülő költségek, nemkülönben a csatlakozónak ezennel kimondott Váci takarékpénztár 550 és 840 kor. és jár: a belvárosi polgári szövetkezet 400 kor. s jár, továbbá a budapesti kölcsönös segélyző egyesület, mint szövetkezet 1800 kor. és jár. kielégítése végett az árverést elrendelte.

Minek folytán Nagymaroson a község házánál 1905. évi augusztus 9-ik napján délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog a következő ingatlan, ugymint:

1. a nagymarosi 2762. sztjkvben + 1803. hrsz. Gesztenye erdő, kikiáltási ára 102 korona.

2. a nagymarosi 2762. sztjkvben + 1978. hrsz. szőlő és rajta épült 727. ó. i. sz. ház, kikiáltási ára 3198 kor.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átjuttatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.
V.-Mikolán, 1905. április hó 1.

Kraicz
kir. aljbiró.

Allandóan
raktáron van, kis és nagy mennyiségben kapható:
Kőbányai sörök,
u. m.: Király-, Polgári, Márciusi (világos) és Kiviteli márciusi (félvilágos), Szent István (világos), Bajor (setét), Góliát maláta (setét) Barát maláta (setét) Dupla maláta Szt. István védjeggyel (fekete).
Palaekben és hordóban.
Különféle erőtakarmányok
u. m.: Száritott répaszelet, Mellesse, Agrária, Derby mellesse, Kincsem mellesse, Malátacsira, Korpa, stb.
**** Mütrágyák, ****
u. m.: Superfosfát, Csontliszt, Thomassalak, Chili salétrom, Kainit, Gypsz, Szőlő mütrágyák, stb.
Salgó Gábor,
okt. gazdász,
Balassagyarmaton.

F E R E N C.
(pálinka sósborszesz).
Vértessz. győgsz. féle,
használatban a leghatásosabb. Feltétlen tisztasága következtében úgy külső mint belső használatra mindenekelőtt legjobban alkalmas, különösen is a most annyira kedvelt gyűrűmódszerre (massa-ge.) Kitérő sikerrel használhatók kőszvény, esz, meghűlések ellen, béna-lások, fleamoknál, gyulladás és kelésnél továbbá a fejbőr erősítésére, valamint a száj tisztítására; **belsőleg, gyomor-görcs, rosszullét, fejfájás** stb. ellen. Katonáknak, vadászoknak turistáknak, levélhordóknak s általában sokat gyaloglóknak nélkülözhetetlen. Valódi csak a mellékelt védjeggyel. Egy üveg 30 fill., 1 és 2 korona. Kapható a gyógyszerárakban és fűszerkereskedésekben, általában ott, hol plakátok a fenti védjeggyel láthatók.
Ipolságon: **Bolner Pál** és **Dombó Károly** uraknál, valamint közvetlen:
VÉRTES L. Sas-gyógyszertár Lugoson.

Egy amerikai gyorsfőző vagy ingyen háztartási mérleg

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét talámozott raktáramból világhírű s kiválóágukért általános kedvelt

1 darab mexikói ezüst levesmerítő kanál,
1 darab mexikói ezüst tejmerítő,
2 darab eleg. szalon asztali gyertyatartót.

46 drb. összesen 6 frt. 50 kr.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy amerikai gyorsfőző vagy szavatosság mellett gyorsan működő 12 és fél hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságáért 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés a pénz előleges beküldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból

Scheffer D. Sándor
Budapest, VIII. Bezerédy-u. 3. sz

Iszákosság nincs többé!

Kivanatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból.
Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható a ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szőbeszéde a tartózkodásról, mert csodálatos ellenálló képessé teszi az iszákosságnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békitette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenség-től megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra, és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE
(Dept. 79.),
62., Chancery Lane,
LONDON, ANGLIA.

1911. 1905. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Donáth Szilárd ügyvéd által képviselt Nagymaros-visegrádi takarékpénztár cég végrehajtató kérelme folytán — Paul György által képviselt kkoru Bayer Vencel, Bayer Márton, Bayer Karolina, ifj. Paul Ádám és Paul Antal zebegényi lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 1300 kor. tőke, ennek 1902. évi szeptember hó 26-tól járó 7 százalékos kamata, 134 kor. 90 fill. eddigi, valamint 48 kor. 60 fill. jelenlegi, és a még felmerülő költségek kielégítése végett az árverést elrendelte.

Minek folytán Zebegény község házánál 1905. évi augusztus hó 7-ik napján d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog a következő ingatlan, u. m:

1. a zebegényi 361. sztjkvben A. I. 121. hrsz. 15. ó. i. sz. ház, udvar, kert, 104. hrsz. kert, 355. hrsz. 428. rét, hrsz. szántó, 469a. hrsz. szántó, 505. hrsz. szántó, 523. hrsz. rét, 543a. hrsz. rét, 536. hrsz. szántó, 784. hrsz. szántó, 821. hrsz. rét, 962. hrsz. szántó, 1071a. hrsz. rét, 15. sorsz. a. közös gyep legelő és 17. sorsz. a. közös erdő, kikiáltási ára 1486 korona.

2. a zebegényi 361. sztjkvben + 262. hrsz. szőlő, kikiáltási ára 88 kor.

3. a zebegényi 361. sztjkvben + 859. hrsz. szőlő, kikiáltási ára 44 korona.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átjuttatni.

Kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.
Vámosmikolán, 1905. április 1.

Kraicz
kir. aljbiró.

ELFER MÓR

mozaik és cementáru gyára
BALASSAGYARMATON, Fő-utca 26. szám.

Géppel és kézzel készült egyszerű és díszes
MOZAIK ÉS CEMENTLAPOK

továbbá mindenféle cementből készült tárgyak kaphatók.
Eltávolítok e szakmába vágó bármiféle munkákat.
Állandóan kitűnő minőségű portland
cementet tartok raktáron.

Több, mint 50 év óta a

SINGER

az elismert
tökéletesség legmagasabb fokán áll
a családi varrógépek között is.

A Singer-varrógépek csupán saját üzleteinkben kaphatók, — minden nagyobb városban, — és e Singer-üzletekben sok minden látható, a mi hölgyeket érdekel, a melyek megtekintésére — akár vesznek gépet, akár nem, — mindenkor szívesen látják.

SINGER CO. Varrógép R. T.
LÉVA. Kazinczy-utca 2. szám.

Egyházmáráton 80 métermá-
zsa esőtől ment

Eladó széna.

Bővebb felvilágosítás ad

széna eladó.

BOBÁL SAMU
ev elkész.

3363. 1905. P. szám.

Hirdetmény.

Az ipolysági kir. törvényszék köz-
hírré teszi, hogy Ipolyság nagyközség
kisajátítónak, özv. Kulcsár Józsefné sz.
Vaskovics Mária elteni kérvénye folytán
az 1881. évi 41. t. c. 46 §-a értelmé-
ben Ipolyság nagyközség határában
„Parionvaló“ dűlőben tekvő, az ipoly-
sági 1128. sz. j. k. b. n. 847a. hrsz. alatt
özv. Kulcsár Józsefné sz. Vaskovics
Mária tulajdonánál felvett ingatlanból
kisajátított 8676 □-ól kiterjedésű ter-
ület kártalanítása iránt az eljárást
3363. 1905. szánu végzésével elren-
delte.

A kártalanítási kérdés tárgyalására
határnapul az 1905. évi július hó
27. napjának délelőtti 8 óráját s
az esetleg ezt követő napokat tűzte
ki, mely határnapon a tárgyalás szin-
helyén Ipolyság nagyközség bizánál ugy
a kisajátító Ipolyság nagyközség elöl-
járósága, illetve képviselője, valamint
özv. Kulcsár Józsefné Vaskovics Mária
telekkönyvi tulajdonos és esetleg más
telekkönyvi érdekeitek jelenjenek meg,
mi végből a jelen hirdetmény közzé
tétele által azzal idéztetnek meg, hogy
bármely érdekelt félnek elmaradása a
kártalanítás felett hozandó érdemleges
határozatot nem gátolja.

A távollevő vagy ismeretlen és ismer-
etlen helyen tartózkodású érdekeltnek
részére ügygondnokul Csermák Ernő
dr. ipolysági ügyvéd-t nevezte ki, a
ki a fentebbi tárgyalásra szintén meg-
idéztetett.

Kir. törvényszék.

Ipolyság, 1905. évi június hó 23-án.

Szt. hrászky
jegyző.

Értesítés!

Van szerencsém a t. gazdaközönséget tisztelettel érte-
síteni, hogy LOSONCON, a Jókai-utca és Búza-tér sarkán

GAZDASÁGI GÉPGYÁRAT

rendeztem be

Ajánlom toló-rendszerű és könnyű járatu sorbavető
gépeimet, előnyös rostáimat, répa- és szecska-vágóimat,
kukorica-morzsolóimat többféle kivitelben, ugyszinten a
vidéken még ismeretlen, de nálam készletben lévő

fügyomláló-gépeimet egy lóerőre.

Gazdasági gépgyáram fémöntődével és vaseszterga-
paddal van berendezve, ugy, hogy a t. gazdaközönségnél
előforduló gépjavításokban is a legkényesebb igényeknek
megfelelhetek.

A n. é. gazdaközönség szíves megkeresését kérve,
teljes tisztelettel **Schusitzky János.**

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel,
tisztá és ment káros alkatrészekről.

SCHICHT-SZAPPAN!

(„Szarvas“ vagy „kulcs“-szappan)
a legjobb és használatban a
legolcsóbb, minden ruhanemű
és mosási módszer részére.

Jótállás: 25.000 kott fizet Schicht György cég
Aussigban bárkinek, aki bebizonyít-
ja, hogy szappana a „Schicht“ névvel, valamely
káros keveréket tartalmaz.